

קטע גניזה בודפשט קאופמן 27/1 (כ"י ג16)¹
שיר השירים רבה ד, ז, א - ד, ח, ב

מראי מקום
במהדורת וילנא

עמ' א

ד, ז, א⁰

°[ר'] חונה אי לה ר' לוי ור' חנין חד אמר מפני [ש]קינתרן אביהן וחרנה אי מפני
שיחסן אביהן ולית נן ידעין מן אי דא ומן א דא אלא מן מה דאמי
ר' יודן בשי ר' יודה ביר' סימון ור' חנין בשי ר' שמואל בר רב יצחק און
שמעת תוכחת חיים וגי · הוי ר' חנין הוא דא מפני שקינתרן אביהן
ר' יודה ור' נחמיה ורבי ר' יודה אי לפי שכל השבטין לא שימרו יחסיהן
במצר' וראובן ושמעי ולוי שימרו יחסיהן במצר' ר' נחמיה אי לפי שכל
השבטין עבדו עבדו זרי במצר' וראובן שמעי ולוי לא עבדו עבדו זרי במצרים
ורבי אמר לפי שכל שבט ושבט לא הינהיגו סררה על ישרי במצרים
ושבט ראובן שמעי ולוי הנהיגו סררה על ישרי במצר' · הא כיצד מת
ראובן נתנה סררה לשמע' מת שמעי ניתנה סררה ללוי מת לוי בקשו
ליתן סררה ליהודה יצאת בת קול ואמר הניחו אותה עד שיגיע זמנה ·
אמתי הגיע זמנה אחרי מיתתו של יהושע ה"ה ויהי אחרי מות יהושע
ויאמר יי יהודה יעלה · שלשה שמות נקראו לו יהודה עתניאל ויעבץ
ר' ברכיה ור' לוי בשי ר' חמה ביר' חנינה זה בעז ר' סימון בשי ר' יהושע
בן לוי אי זה עתניאל · כתי בן אדם היו בית ישרי לסיג וגי אי זכריה
אנה חמיתה כולה אילו כריסון וגי · כל עניינה עד גואלינו יי צבאי אי הקב"ה
הואיל וכולך יפה רעי ומוס' אין בך : °אתי מלבנון כלה · תנינן נותנין
לבתולה שנים עשר חודש משתבָּעה * לפרנס את עצמה · ואני לא
עשיתי לכם כן אלא עד שאתן עסוקין בטיט ובלבנים קפצתי וגאלתי
אתכם לא כדיעה סרוחה שלאחשורוש שאי ששה חדשים בשמן
המור רב יהודה בר יחזקאל אי זה שמן (איפטפקטין) ר' ינאי אי זה שמן
אמפקינון שמשיל את השער ומחליק את הגוף לזנות ואני לא עשיתי
לכם כן ר' ברכיה ור' ירמיה בשי ר' חיייה בר בא דרש לוי בן סיסי בנהר דעה
ויראו את אלהי ישרי ותחת רגי וגי זאת עד שלא ניגאלו אבל משנגאלו

אלכריסון

ד, ח, א⁰

*הבעל

איסטקטון

¹ A. Scheiber, "Ein Fragment aus dem Midrasch Schir HaSchirim Rabba: aus der Kaufmann Geniza", *Acta Orientalia Academiae Scientiarum Hungaricae* 32 (1978), pp. 231-243; פורסם שנית עם חילופי נוסח והערות על ידי צ"מ רבינוביץ, "לצורתו הקדומה של מדרש שיר השירים רבה (לפי קטעי הגניזה)", תעודה ג (תשמ"ג), עמ' 83-90; ובשלישית על ידי L.F. Girón-Blanc, "Cantar de los Cantares Rabbâ' 4, 7-8. - Edición Crítica", *Sefarad* 52 (1992), pp. 103-112.

**מדרש שיר השירים רבה - ד"ר תמר קדרי, מפעל המדרש, מכון שכטר למדעי היהדות
קטע גניזה בודפשט קאופמן 27/1 (כ"י ג 16)**

איכן היתה דרכה שללבינה להינתן שם היתה נתונה א' ר' ברכיה מעשה
אין כתי' כן אלא כמעשה היא וכל ארגלייה שלה ניתנה היא והסל
והמגרפה שלה ניתנה בר קפרה א' עד שלא יצאו ישר' ממצרים
היתה רשומה ברקיע ומשיצאו ישר' ממצרים עוד לא נראית בענן

עמ' ב

ומה טע' וכעצם השמים כד הינון נקיין מן עננין · א' להן הקב"ה
לישר' כשגליתן מבית המקדש לבבל עמכם הייתי למענכם שלחתי
בבלה לכשתחזרו לתוכו עמכם אני אתי מלבנון כלה א' ר' לוי לא צריך
קרייא למימר אלא אתי ללבנון כלה ותמר אתי מלבנון כלה אלא אתי
ללבנון כלה · אלא כתחילה הוא ניעור מבית המקדש ואחר כך הוא
פורע מן אומי העו' · א' ר' ברכיה בשלוש שעות הקב"ה פורע מעשו
הרשע ומאלופיו ומה טע' עתה אקום יאמר יי וגי' ר' שמעון בר ינאי
א' אַתָּה אקום כל זמן שהיא מוכפשת באפר כב[נ]כול היא שישעיה או'
התנערי מעפר קומי שבי וגי' · באותה השעה הס כל בשר מפני יי כי
ניעור ממעון קדשו א' ר' אחא כחדה תרנגלתא דהיא מנערה גפה
מן גו קטמא · °תשורי מראש אמנה ר' חוניה בשי' ר' יוסטה בר שונם

ד,ה,ב

עתידות גליות מגיעות עד טוורוס מנו:ס/ס: ואומ' שירה · עתידין אומי העו'
להביא דורטיות למלך המשיח ומה טע' תשורי מראש אמנה אין לשון
זה תשורי אלא לשון קרבן כמדתמר ותשורה אין להביא לאיש האלהים
ראויה היא ואינה ראויה לא כבר עשיתי לכם כן בימי חזאל ה"ה וילך
חזאל לקרא' ויק' מני בידו וי' ט' ד' מ' ארבעים גמל · א' ר' יודה וכי כל טוב דמשק
משא ארבעים גמל היה אלא ללמדך שהיתה בידו אבן טובה ומרגלית
שהיתה ראויה ליתן בה כל טוב דמשק ותמר ויקח מנחה בידו וכל
טוב דמשק אלא הן עצמן עתידין להביא ישראל דורייות למלך המשיח
ומה טע' והביאו את כל אחיכם מ' ה' מ' ליי וגי' מה הוא ובכרכרות ר'
ברכיה בשי' ר' יודה א' כאלין סבייא דלית אינון מטענין בגלגטיקא
ואינון מטענין בכירת ידה כתי' הבו ליי משפחות עמים · א' ר' אחא
עמים הבו ליי משפחות אין כתי' כן אלא הבו ליי משפחות עמים ··
כשתהוא מביאין אותן לא תהוא מביאין אותן דרך ביזיון אלא בכבוד
ועוד באיזו זכות בזכות שאמי שירה על הים ר' נחמן א' בזכות אמנה
שהאמין אברהם והאמין ביי ר' חלבו שמען ברבא בשי' ר' יוחנן
כתי' וירא ישראל את היד הגדו' וגי' רואין ואינן מאמינין אית ברנש
דחמי ולא מהימן הוי בזכות אמנה שהאמינו במצר' ויאמן העם